

MET RAAD EN DAAD

DE GESCHIEDENIS VAN DE GEZONDHEIDSRAAD 1902-1985

STELLINGEN

1. Zonder de autonome positie van zijn commissies zou de Gezondheidsraad belangrijk aan kracht inboeten.
2. De Gezondheidsraad is niet uitgegroeid maar ingekrompen tot een wetenschappelijk adviesorgaan.
3. Het verdient aanbeveling in alle adviezen van de Gezondheidsraad een beknopt historisch overzicht op te nemen van de besproken materie.
4. De homogeniteit van het radicaal-hygiënistisch collectief is even zwak als die van zijn niet-radicalen voorganger.
5. Gelet op de relevantie van de medische geschiedenis voor een juist begrip van de huidige structuren en voorzieningen in de gezondheidszorg, moet de positie van dit vakgebied aan de Nederlandse universiteiten versterkt worden.
6. 'Voor moraliseeren is de Overheid (...) zeer weinig geschikt', aldus een commissie van de Gezondheidsraad in 1929. Hetzelfde kan gezegd worden van wetenschappers.
7. Een wetenschapper die ook politiek denkt is een gebruikelijker fenomeen dan een politicus die ook wetenschappelijk denkt.
8. De geschiedenis van de bestrijding van seksueel overdraagbare aandoeningen illustreert dat dwangmaatregelen in de gezondheidszorg contraproductief werken.

9. De revisionistische agrarische paragraaf in het verkiezingsprogramma van de Sociaal Democratische Arbeiderspartij (SDAP) was de belangrijkste reden voor de door deze partij behaalde verkiezingsoverwinningen in de Friese en Groningse kiesdistricten in 1897 en 1901.
10. Door instandhouding van het cellentekort moedigt de overheid criminaliteit aan.
11. 'Wiens brood men eet, diens woord men spreekt.' Dit geldt niet voor de Gezondheidsraad.
12. Wetenschappelijke adviseurs gedijen op droog brood, zo moet de regering sinds het begin van deze eeuw gedacht hebben.
13. Goede raad is niet duur.
14. Waar het gebouw van de Tweede Kamer zalen heeft getooid met de namen van politici als Drees, Kuyper, Romme, De Savornin Lohman en Zandt (allemaal bekend uit de geschiedenis van de Gezondheidsraad), had een zaal met de naam van Goeman Borgesius niet misstaan.
15. Promovendi en triatleten overdrijven activiteiten, die op zichzelf best aardig zijn, tot in het absurde; eerstgenoemden moeten het echter zonder de kick van endorfinen stellen.

René Rigter, 7 augustus 1992

